

॥ વચનામૃત ॥

ગઢડા પ્રથમ ૧૬ : વિવેકનું

સંવત ૧૮૭૬ના માગશર વદિ ૪ ચોથને દિવસ શ્રીજીમહારાજ શ્રીગઢડા મધ્યે દાદાખાચરના દરબારમાં વિરાજમાન હતા અને સર્વ શ્વેત વસ્ત્ર ધારણ કર્યાં હતાં અને પોતાના મુખારવિંદની આગળ સાધુ તથા દેશદેશના હરિભક્તની સભા ભરાઈને બેઠી હતી.

પછી શ્રીજીમહારાજે એમ વાર્તા કરી જે, “જે ભગવાનના ભક્તને સત્-અસત્નો વિવેક હોય તે તો જે જે અવગુણ પોતામાં હોય તેને જાણે અને વિચારીને તેનો ત્યાગ કરી દે. અને સંતમાં અથવા કોઈ સત્સંગીમાં કાંઈક અવગુણ પોતાને ભાસતો હોય તો તેને ત્યાગ કરી દે અને તેના જે ગુણ તેનું જ ગ્રહણ કરે. અને પરમેશ્વરને વિષે તો તેને કોઈ અવગુણ ભાસે જ નહીં. અને ભગવાન અને સંત તે જે જે વચન કહે તેને પરમ સત્ય કરીને માને, પણ તે વચનને વિશે સંશય કરે નહીં. અને સંત કહે જે, ‘તું દેહ, ઇન્દ્રિય, મન, પ્રાણથી જુદો છું અને સત્ય છું અને એનો જાણનારો છું, અને દેહાદિક સર્વે અસત્ય છે,’ એમ વચન કહે તેને સત્ય માનીને તે સર્વથી જુદો આત્મારૂપે વર્તે પણ મનના ઘાટ ભેળો ભળી જાય નહીં. અને જેણે કરીને પોતાને બંધન થાય અને પોતાને એકાંતિક ધર્મમાં ખોટ્ય આવે એવા જે પદાર્થ તથા કુસંગ તેને ઓળખી રાખે અને તેથી છેટે જ રહે અને તેના બંધનમાં આવે નહીં. અને સવળો વિચાર હોય તેને ગ્રહણ કરે અને અવળો વિચાર હોય તેનો ત્યાગ કરે. એવી રીતે જે વર્તતો હોય ત્યારે જાણીએ જે, તેને વિવેક છે.”

॥ ઇતિ વચનામૃતમ્ ॥ ૧૬ ॥

|| THE VACHANAMRUT ||

GADHADA I-16 : Wisdom

On Māgshar vadi 4, Samvat 1876 [5 December 1819], Shriji Mahārāj was sitting in Dādā Khāchar's darbār in Gadhadā. He was dressed entirely in white clothes. At that time, an assembly of sādhus as well as devotees from various places had gathered before Him.

Thereupon Shriji Mahārāj said, "A wise devotee of God who can discern between sat and asat identifies the flaws within himself and thoughtfully eradicates them. He also rejects any apparent flaws he perceives in the Sant or a satsangi and imbibes only their virtues. Moreover, he never perceives any faults whatsoever in God. In addition, he accepts whatever words of advice God and the Sant offer as the highest truth but does not doubt their words in any way. Thus, when the Sant tells him, 'You are distinct from the mind, body, indriyas and prāns; you are satya; you are the knower of the body, indriyas and prāns, which are all asatya' - he accepts this to be the truth. He then behaves as the ātmā - distinct from them all - but never follows the instincts of his own mind.

"Furthermore, such a person identifies those objects and evil company that may cause bondage or raise deficiencies in his ekāntik dharma and shuns them; but he does not become bound by them. Also, he imbibes positive thoughts and avoids negative thoughts. One who behaves in this manner should be known to possess wisdom."¹

Vachanamrut || 16 ||

